1878. X. évfolyam. 17. szám. Csütörtök, január 24.

EGYHÁZKERÜLETI NAGYKÖNYVTÁR DEBRECEN

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legelcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Török testvéreinkért.

— Ki hamar ad, kétszer ad. —

Pera, jan. 22.

A „Magyar általános hitelbank“-hoz a következő távirat érkezett Perából:

A jelen válságos viszonyok arra kötelezik a „Vörös félhold“ központi ottomán bizottságát, hogy sürgős felhivást intézzen a „Vörös kereszt“ hason bizottságaihoz, minden jótékony intézethez s minden ország nemes érzületü polgáraihoz. A sebesültek nagy száma, kik mindenfelől érkeznek Konstantinápolyba, a menekülők sokkal tekintélyesebb száma: nők, gyermekek, aggastyánok, kik minden önfentartási eszköztől megfosztva, menedéket keresnek, majdnem meztelenül; a roppant nélkülözések, melyek gyors segitséget igényelnek, oly terheket rónak a „Vörös félhold“-ra, melyek segélyforrásait kimeritni fenyegetnek.

Az ottomán bizottság tehát az önök emberi érzelmeihez fordul, pénzbeli segélyt esdve, mely nélkül hivatása meghiusul. Naponta ezrenkint esnek az éhségnek és hidegnek áldozatául az emberek. A gyorsaság, melylyel segitségre fognak sietni, egy jótéteménynyel nagyobb lesz, melyet az emberiség meg fog önöknek hálálni.

A „Vörös félhold“ közp. bizottsága nevében: Foster H., a császári ottomán bank vezérigazgatója.

— **Valami van a levegőben.** A Temesvárott állomásozó 7-ik hadtest megkapta a rendeletet, hogy a határszélre menjen.

— **Az országgyülés** tegnapi ülése nagy részt interpellatiók benyujtásával tölt el. Az interpellátiókat pártunk tagjai terjeszték elő. Helfy Ignácz a gyülekezési szabadság megszoritása tárgyában a belügyminiszterhez; Simonyi Ernő a Ludovika akademia tanárai iránt a honvédelmi ügyérhez; Madarász József a keleti vasut német hivatalnokai tárgyában a közlekedési miniszterhez; Irányi Dániel a fővárosnak árviz ellen való megvédése tárgyában a közlekedési és belügyi miniszterhez interpelláltak. A miniszterelnök szombaton fog felelni a keleti ügyben hozzá intézett interpellátiókra. Kis mise, nagy mise; nem lesz abban semmi se. Ismerjük már a nagy Augurt. Ám lássátok!

— **Ezek aztán hivatalnokok!** A mult év utolsó hónapjaiban, midőn javában folytak a tisztujitási mozgalmak, a szolgabirák igen sok helyt elmulasztották a nagyobb adóhátralékokat behajtani a befolyásosabb megyei uraktól, hogy koczkára ne tegyék saját állásuknak megtarthatását. E miatt az állampénztár bevétele 200,000 frttal csökkent!

— **Dicsértessék** Törökország feldarabolásának szent eszméje. Andrássy és Tisza rövid időn megtartják régtervezett bevonulásokat Bosznia és Hercegovinába. Lembergből azon hir érkezett, hogy a helytartóság utasitást kapott azon hivatalnokok kimutatására, a kik Bosznia és Hercegovinába hivatalos állásokat hajlandók lennének elfoglalni. A nemes lengyel nemzet fiai bizonyára megvetik e gyalázatos ajánlatot.

A debreczeni szinész-nyugdij.

— A „Szinpad“ szaklap nyilatkozata. —

(Vége.)

E hir hallatára egy alapitó — a „Debreczen“ czimü lapban — az igazgatósági elnököt a nyugdij vagyoni állásának mibenlétéről nyilatkozatra hivta fel, ki is válaszában elég fennen és merészséggel azt állitotta, hogy a nyugdij tőkéje csorbitatlanul megvan, s válaszához csatolta a fentebb idézett nyugdijintézeti — 1875. év aprilis 30-án tartatott közgyülésnek jegyzőkönyvét is. Ezen jegyzőkönyv nyomán jött világosságra tehát az, hogy a nyugdij tőkepénze 21004 frt. és 78 kr., de világosságra jött az is, hogy a pénztárnok számtételekor a pénz csak az intézet könyveiben volt meg, de a takarékpénztárban, melyben szabályszerüleg gyümölcsöznie kellett volna, nem találtatott; tehát ugyanezen jegyzőkönyv igazolta azt is, hogy a pénzkezelésnél baj van, mert különben egy gyülési, mint egy szinházi osztály képviselője nem kérte volna 15579 frt. és 60 kr. biztositását, mely összeg alapszabályellenesen ki lett kölcsönözve.

Az igazgató válasza az előrebocsátottak szerint kielégitő nem lévén, sőt a jegyzőkönyv által sem derittethetvén fel a nyugdijintézeti pénzek kezelésmódja, de igen is az, hogy a kezelés nem szabályszerü, a felszólaló alapitó- és nyugdijintézeti igazgatóság között a „Debreczen“ czimü lapban felelős czikkek keletkeztek, melyek által az ügy oda érlelődött, hogy a veszendőbe mentnek látszó tőke a debreczeni városi hatóság utján visszaszerezhető azoktól, a kik alapszabályellenesen kezeltették s kezelték az intézet pénzét.

Mindezek következése az lett, hogy ugyanazon alapitó a városi hatósághoz 1877. év május 17-én folyamodással járult és kérelmezte, mikép a magas kormány által reá ruházott tisztjénél fogva az intézet pénzügyi állásáról az illetőket számoltassa, és az érdekletteket nyugtassa meg.

A városi hatóság, 1877. május 29-én tartott gyülésében hozott határozatával e kérelmet az intézet igazgató elnökének kiadatni rendelte, hogy az arra, 15 nap alatt adjon felvilágositó nyilatkozatot. Az igazgató, feleletét s okmányait a határozat értelmében a városi hatósághoz beterjesztetvén, az ugyancsak 1877. év junius 11-diki határozatával a beadott feleletet s csatolmányait a városi számvizsgálónak a végre rendelte kiadatni, hogy a panasz pontjaival, — a feleletet — az alapszabályokat, és a beadott intézeti számadásokat egybevetve, észrevételeit tegye meg a számadásokat vizsgálja át, szóval minden körülményt, melyek az intézet létesitése óta a begyült pénzt, s annak kezelési módját kitünteti, aképen igyekezzék tisztába hozni, hogy annak nyomán érdemleges határozat hozattassék, eljárásáról pedig 30 nap alatt tegyen jelentést.

A városi számvizsgáló azonban — a határozat keltétől nem 30, hanem 82 nap mulva sem adta be jelentését a városi hatósághoz minélfogva ugyanazon alapitó kényszeritve lett 1877. év szeptember hó 3-án a városi hatóságnál, a nyugdij-intézeti ügyet ujból megsürgetni. Ennek következtében a számadások szeptember hó 13-án beadattak s igy a mult év szeptember hó 13-tól azaz csaknem 5 hónap óta a városi hatóság elintézését várva, nyugosznak.

Ez és nem több a debreczeni szinésznyugdij-intézet ügyének jelenlegi állása.

Meg vagyunk győződve, hogy ez ügy párnap elforgása alatt uj lendületet veend, mert biztosan tudjuk, hogy az alapitó, a mily hévvel karolta fel, azt épen azon hévvel eredményre is fogja juttatni, nem rettenvén meg semmi — utjába gördithető — akadálytól.

Egyibiránt senkit sem érdekelhet ezen ügy annyira, mint a debreczeni volt szintársulat tagjait, kik ugyszólván szájuktól vonták el a 2%-et, hogy öreg napjaikra legalább a mindennapi kenyeret biztositsák maguknak, — rajtok tehát első rendben a sor, saját érdekükben erélylyel föllépni s ha a városi hatóság kielégitőleg nem intézkednék, közvetlenül méltóságos Ribáry József m. kir. belügyminiszteri tanácsos urhoz, mint a magyar szinészkebelzet központi kormányzó tanácsa elnökéhez folyamodni, a ki bizonyára megteendi a szükséges hivatalos lépéseket, hogy a kérdés minél előbb kedvező megoldást, a legközelebbről érdeklettek pedig teljes megnyugvást nyerjenek.

— **Osman pasa sebei** már teljesen begyógyultak. F. hó 17-én érkezett meg Charkowba, hova internálva lett. Kiséretében Tefik pasa és több tiszt van, kikkel együtt a „Belle vue“ czimü vendéglőben lőn elszállásolva.

A kiket jégre vittek.

— Téli mulatság. —

Lőcse, jan. 20.

Miért e szokatlan zaj, e csendes városkában — félhétkor? Hova robognak egymást követve a fogatok? Ah! hiszen, nehány napja már, hogy ki vannak téve a falragaszok, rajtok nagy betükkel felirva, hogy jelmezes ünnepély lesz a jégpályán! Tehát, ha oly sokan mennek . . . menjünk.

Tehát ott vagyunk! Körültünk nagy néző tömeg, előttünk vidám korcsolyázók, mindenféle jelmezben, kik a zene hangjaira még vidámabban repülnek a sima jégen. Itt egy spanyol grand, ott három magyar legény, itt rohan egy török basa, karddal s csibukkal, ott egy kertészleány, kacsóiban kis szerszámmal. Most jő egy, — de oda van irva a jelmezre: „sampányer.“ Az egész alak egy üveg, papirból ügyesen készitve a jelmez.

Ah! de mi ez? Láng emelkedik a jégpálya keleti oldalán, mely láng előbb piros, később fehér s végre zöld fénynyel lobogott!

Bravó!

Most itt rohan a „sampányer“ s rohantában összeütközik egy tirolival. Mindkettő elbukik. Az elsőről a jelmez roszul lévén megerősitve, leesik s ott állott saját alakjában.

Folytonos kedv, mintegy három óráig tartott a mulatság. Nem fogjuk elfeledni egész a — diákbálig!

Pataky István.

— **Egy 85 éves rabbi,** Piotrkov nevü orosz falucskában a mult hetek alatt nőül vett egy 16 éves leányt. Vett neki hő szerelmében 3000 rubel áru ékszert. A lány szegény zsidó szülék gyermeke.

Hajdumegyei élet.

— Egyről, másról. —

H.-Hadház, jan. 22.

Mult vasárnap igen fényes volt a h.-böszörményi casino-bál, hol Balázs Kálmán huzta az igazi magyar nótákat a hajduk talpa alá, de az sem maradhat emlités nélkül, hogy a h.-hadházi független párti bál is meglehetős jól sikerült akkor este. Öröm volt nézni a tősgyökeres hajdu nemzedéket igazi magyaros öltözetben, egyszerüségben jó kedvben, de mégis némileg levertségben; mert a vigalom közepette is eszünkbe jutott, hogy nem lehet oly nagy örömünk, mint különben lehetett volna, ha t. i. a török testvérek oly sajnálandó helyzetben nem volnának. Ez és az képezte a nem tánczolók társas beszédtárgyát, hogy mult héten N. Es. polgártársak háza földnek poráig leégett, és meg két kerülő jól beszedvén a vinkóból és pálinkából, kimentek a tanyára s ott egy két csövü fegyvert találván a szobában, borközi állapotjukban addig fogdosták, mig nem mindkét kakas sárkánya felhuzódott, s a mint véggel arczuk felé állitották, egymásután hirtelen elsült, és a két szerencsétlennek fél—fél szemét azonnal kihordta, minek következtében egyik tüstént, másik fél nap mulva meghalt, előbbi 6, utóbbi 7 kiskoru gyermeket hagyván maga után, kik mezitláb kéregetnek házanként élelmökre valót.

*

Hajdu-Szoboszlóról. (Levél a szerkesztőhöz.) A helybeli ö. tüzoltó egylet saját pénztárának gyarapitására tánczvigalmat rendezett f. hó 20-án, mely minden tekintetben igen jól sikerült. Ez alkalommal felülfizetni sziveskedtek: Dr. Csorba Lajos, Hőgyes Károly urak 2 frt 50—2 frt 50 kr. Foghtüy Sámuel, Foghtüy János, Adler Farkas, Tury Albert urak 1—1 frt, Rubinger N. ur 1 frt 50 kr, Tury Jakab, Lente Kálmán, Kovács Lajos, Fekete Pál, Sáry József, Nagy Ignácz, Sápi József, Nagy Jakab, Dr. Hetényi, Dr. Simon, Galgóczi Ödön állomás főnök, M. Soós János, Bokor András, Áron János, Toldy János urak 50—50 kr, Weisz Jakab 30 kr, Ágoston István 20 kr, Fodor János urak 10 kr, összesen 18 frt 60 kr; kik is fogadják az egylet nevében őszinte szives köszönetem, teljes tisztelettel **Trocsányi Imre** m. k. az ö. t. e. pénztárnoka.

— **BUDAPESTI HIREK. Khon Adolf** ékszerész neje a király-utczai Splényi-ház harmadik emeletéről leugrott s szörnyet halt. **A király** Kapuvár tüzkárosult lakossainak számára 1000 frtot adományozott magánpénztárából. **A nemzeti** szinháznál a drámai igazgatói állásra Telekyt és Rákosyt emlegetik. Az adminisztratió igazgatással Paulay Ede bizatott meg. Más hirek szerint pedig maga Podmanicky intendans fogja egy ideig vezetni. **A honvédtisztek** vagyontalan özvegyei és árvái ellátására szolgáló alapra eddigelé begyült 38,300 frt.

TOLLRAJZOK.

2. Lauka Gusztáv.

Valamikor még abban, a mostanihoz képest aranyos időkben, midőn belügyminiszteri tekintélyével Szapáry Gyula tartotta rettegésben a törvényhatóságokat, egy vidéki ismerősömet kalauzoltam fel a belügyminiszteriumba.

A góbé atyafinak Jekelfalusy osztályában volt dolga. Őt ott találtuk.

— Szervusz Guszti bácsi, van-e sok vörösplajbászolni való?

Kezdte kutyaliter szidni az ellenzéki lapokat, hogy ennyi meg annyi dolgot csinálnak neki; ugyan minek támadják meg ezt a jámbor kormányt, hisz ez csak a haza javát akarja.

* * *

Délután öt óra tájban elmentünk sörözni a „Szlovába“

Guszti bácsit már ott találtuk.

Akkor még fénykorában volt a boldogemlékü „Sárkány sereg“, melynek ő is buzgó tagja volt.

Itt már szabadabban nyilatkozhatott. Nem igen állhat fenn e kormány. Nincs köztük egy valódi capacitás se. A buzgó szakavatott tisztviselőket negligálja! Csak is a „protections kinderek“ vergődhetnek zöldágra, stb. effféle.

A szinházban ujra találkoztunk vele.

De legjobban meg voltunk lepetve, midőn szinház után egy kurta korcsmába belépünk, s ő körülvéve egy csomó elégedetlen polgártárstól egy kerek asztalnál elnökölt. Már itt szélsőbali volt.

Csakis Ausztriától elszakadva remélheti Magyarország valaha anyagi és állami felvirágzását. Tudjátok tisztelt polgártársak, én ismerem Bismark politikáját eléggé, s hiszem, ha akarják, ha nem a Lajthán tuliak, mégis csak oda fog kilyukadni ez a közösügyes üres mogyoró, hogy Bismarck annectálja Ausztriát, mi pedig Lengyelország sorsára jutunk.

* * *

Vidéki barátom már ekkor nem állhatta meg szó nélkül:

— Ugyan, hát ezek a Lauka testvérek mind más politikai hitvallást követnek?

Ugyan szép veszedelem lehet, ha mind otthon vannak.

Akkor volt még csak igazán meglepetve, midőn megtudta, hogy ez az egy ember tudja oly kitünően kiegyenliteni a politikai különbözeteket, füszerezvén ezzel, a siralom völgyében a sors által reá háritott apró kellemetlenségeket.

Lauka Guszti elve ugyanis „Wessen Bród ich esse, desser Liede singe.“ S ha nap különböző részében elvei különfélék, ezen épen nem csudálkozunk. Volt reá alkalma elég az életben, hogy a köztársasági nézetétől kezdve, egész az ultra radicalisig praktice tanulmányozzon minden politikai véleményt.

A negyvenes években Lisznyai és Petőfivel volt szoros barátságban. Ez utóbbiról különösen tudva van, hogy nem valami nagy bálványozója volt a monarchicus intézménynek.

A forradalomban tényleg részt vett, tábori galoppeur volt.

Mikor a frondeur port lerázta csizmája talpáról, végig szolgálta az ötvenes évek minden cseh megyefőnökét.

De azért senki tem örült jobban a hatvanegyediki márciusi ibolyáknak, mint ép ő.

E kedélyállapota azonban legkevésbé sem genirozta, hogy a Magyarországot hatvanhétig boldogitó systemák intézőinek fel ne ajánlja képességeit.

(Vége köv.)

VIDEK.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Miskolcz, jan. 21.

Ha a véletien sors az embert Miskolcz városába viszi, pillanatnyira nem tud hova lenni bámulatában, hogy ime, a nem a legjobb hirről ismeretes város sok tekintetben szép és élénk külszinnel bir. Utczái bár nem a legrendezettebbek, főutczája mindazonáltal igen meglepő csinnal, az üzletek pedig csaknem fővárosi diszszel tárul elénk.

A közmivelődés tekintetében felemlithetem, hogy Miskolczon van két hetilap, a „Borsod“ és „Miskolcz.“ Szinháza pedig olyan, hogy nagyságra, illetőleg belül a szin- és nézőtér, hasonlitható a debreczeni szinházhoz. A jelenben itt időző Károlyi Lajos szintársulata olyan, hogy beillenék nagyobb városba is. Partolja is a közönség, s oly ürességet, minőt a debreczeni szinházban gyakran látunk, itt nagyon ritkán tapasztalhatni.

A kereskedő ifjak egylete, a különbféle kaszinók és egyletek, üzleti tekintetben a takarékpénztárak — mind biztositékai a jó társadalmi életnek.

Hanem aztán őrizzen meg a jó Isten minden halandót attól, hogy az itteni „Pest városa“ nevü szállodában vegyen lakást. Mert azonkivül, hogy rongyos ágybelit adnak feje alá, és széllel bélelt takarót felibe, még, a szobában levő nélkülözhető tárgyakat eltávolitják, azon rendkivüli bizalomnál fogva, a mi a vendéglős és vendég közt uralkodik itt.

A szobák levegője különben olyan barátságos, hogy akár egész napi fütés után is megfagyjon az ember. A mi a fütést illeti, az nem is olyan drága. Egy fütés ára csak 35 krajczár. Hanem azt az egy fütést, rendesen a vendéglős 3 és fél darab fából határozza meg, s olyan formán történik, hogy a mikorára a kályhában (mely nagyságra nézve olyan, hogy benne egy fiatal pár ellakhatik) — a tüzet sikerül egy fél órai könnyü fáradtsággal meggyujtani, akkorára a fa már el is égett, s ennélfogva a hőség olyan nagy lett, hogy a magunkkal hozott farkas bundát nagyon is sietünk magunkra ölteni.

Igy tehát bátran ajánlható a nagy közönségnek, hogy a miskolczi „Pest városá“-hoz czimzett vendéglőt senki el ne kerülje, — ha ugyan kellemes szolgálatkészségben nem akar részesülni.

— **VIDÉKI HIREK. Oszlány** községben egy végrehajtás alkalmából az ügyvédet, embereit s a pandurokat elverték. Nyitráról e miatt 40 honvédet requiráltak, de ezek is csak szuronyrohammal tudták szétverni a tömeget. **Botrány** történt a szabadkai szinházban. Egy szinésznőnek ugyanis vöröshagyma-koszorut dobtak a szinpadra. **Székesfehérvártt** a roncsoló torokláb oly mértékben dühöng, hogy a népiskolák bezárattak. **K.-Jenesen** a toroklob 152 gyermeket pusztitott el. A községnek 751 lakosa volt s gyermeket benne alig lehet látni.

Frangepán Kristófné.

Történeti beszély.

Irta Könyves Tóth Kálmán.

(Folytatás.)

Egy éjjel azon márvány oroszlán torkába, mely a köztársaság főpalotája előtt azért állott, hogy egyes titkokat névtelenek árulhassanak be a Tizeknek, egy éjjel az ifju nő ez oroszlán torkába egy ily tartalmu levelet dobott: „Értesitem a titkos tanácsot, hogy városunkban a fogoly Frangepánnak egyik rokona tartózkodik. Nagyon valószinü, hogy kiszabaditása végett ólálkodik mindig a börtönök tájéka körül. Tanácsos lenne őt elcsipni. Éljen a köztársaság! A feladási jutalomért magam jelentkezem,“ A levél alatt nem volt semmi aláirás.

Másnap reggel a börtön tájéka körül egy egyszerü kopott fekete öltönybe, kék szalaggal deraka körül, csakugyan ott ólálkodott az a nő, ki a rettenetes tanácsnak önmagát föladta. Félénken, aggódva tekintett maga körül, számitva mintegy perczenként, hogy mikor jönnek már a poroszlók. Szive csaknem hallhatóan dobogott, mikor elvégre három poroszló három irányból tartott felé. Ugy tett, mintha menekülni akarna, s midőn az egyik poroszló megragadta kezénél fogva, két aranyat csusztatott tenyerébe, csakhogy szabadon eressze. A nő terve sikerült. A durva poroszlók minden kimélet nélkül kötözték hátra a gyöngéd karokat, s már egynegyed óra mulva a koldusnőnek öltözött Frangepánné ott állott a besötétitett kihallgató teremben. Biráinak arcát nem láthatá; csak durva, fenyegető hang érinté füleit. A bátor nő egy percre visszarettent merész vállalata végrehajtásától; reszketett mint a nyárfa levél, térdei inogtak, ajkain elhalt a szó, midőn oldala mellett a hóhért pillantá meg piros öltönyében s a gyönge lámpafénynél kivehette élesre köszörült bárdjának villogását. Midőn azonban lelke s szeme egy kissé hozzá szokott e borzadályos látványhoz, összeszedte minden erejét s ügyesen utánozott félelemmel hebegé:

„Uraim! engedjék meg, ha kinyilatkoztatom, hogy nagyon különösnek látszik előttem, mit akarnak elérni azzal, hogy egy kóbor koldusnőt magok elébe hurcoltatnak . . .“ Még tovább is akart beszélni, de egy fekete álczás hevesen félbeszakitá:

„Asszony! tudd meg, hogy a tizek tanácsa előtt állasz; nincs titok, mit mi ne tudnánk; neked csak ruhád hazudja a koldust, ne rázd tagadólag fejedet, ismerünk, te a Frangepán család rokona vagy, rokona annak, ki egy pár nap mulva fejével adózik vakmerőségeért.“

Irtózatos érzelem reszkettette meg e szavaknál az ifju nő idegzetét. Föltekintett az égre s magában ezt susogta: „én Istenem, csak most adj erőt, hogy hazudhassak, Kristófom engedj meg, ha most ajkam mást mond, mint a mit szivem érez!“ Ezután biráihoz fordulva fenhangon folytatá:

„Tehát két nap mulva ki fogják végezni Frangepánt? egyébiránt mit tartozik ez én reám, bocsássanak szabadon, hadd kolduljak s keressem életemet. Nem bánom én, ha száz Frangepánt dobnak is a lagunák vizébe, csak kosaram legyen tele apró morzsalékkal.“

„Asszony!“ kiált rá most még nevesebben az álczás férfit — ha vallani nem akarsz, minden szót a bakó csipővasa szorit ki hazug ajkadból. Mester, készülj!“

A tanácsnok e szavainál az embertelen bakó szánalmat nem ismerő, hideg nyugalommal ragadta meg zsákmányát. Erős szijjal kötözte össze karjait, Már kezébe vette a kinzó eszközt, minek láttára a nő térdeire roskadva, szivetmetsző hangon kiáltá: „Ne érints, ne nyulj hozzám, vérszopó hiéna, mindent, mindent kivallok!“ Az álczás intett a bakónak, s ez szabadon ereszté áldozatát. Ekkor a nőhöz fordulva, igy kezdé:

„Valld hát mindent igazán, előttünk nincs titok, s ha hazudsz, hetekig kinoztatunk a mesterrel. Beszélj miért ólálkodtál a börtön körül, mi czélod volt?“

A nő még mindég térdepelve s kezét összekulcsolva, zokogás közt válaszolt:

„Nemes tanács! nem titkolom hát el, hogy ereimben Frangepánok vére csergedez; nem tagadom, el, hogy én Kristófnak vérszerinti testvére vagyok, de azt talán nem tudjátok, hogy e testvéri szeretetet Kristóf fösvénysége gyülölséggé változtatta bennem. Ő gazdag irigyelt főur, engem kizárt őseim örökségéből. Ő tejben-vajban fürdött, bársonyba öltözött, mig én a szegénység rongyait hurczolom. Sokszor zörgettem ajtaján, de mint hitvány ebet rugdaltak ki inasai. Ő is gyülölt engem, mert jól tudta, hogy birom egy titkát.

Oly titok ez, nemes pátriciusok, melynek kulcsát az élő nem adhatja meg soha, a halottól kell azt kicsikarnom. Azért ólálkodtam a börtön körül éjjel és nappal, hogy ha Frangepán holttestét a tengerbe dobják, én azt attól visszaköveteljem. Azért láthattok a sohajok hidja mellett egy magános csónakot. Többet ne kérdjetek, adjátok ki Frangepán hulláját, jutalmotok fejedelmi leszen.“

Az ifju nő oly ügyesen szinlelte a gyülölség hangját, hogy a velenczések teljesen meggyőződtek állitása valósága felől; most már csak az volt hátra, hogy ők is nyomára jöjjenek a titoknak. Ily czelból az egyik e szavakat intézte a nőhöz:

„Asszony Frangepán hullája a tied leend, azon föltét alatt, ha titkodat megösmerteted velünk, mert ki tudja, ha vajjon, nem lehet-e az a köztársaság javára? Közöld hát velünk azt a rejtélyt, mi téged ide hozott.“

Ugy látszott, mintha a nő haboznék, kezét mellére illeszté, aztán hevesen igy folytatá: „Nem! ha kinoztok is, e titkot el nem árulom, adjatok nekem Frangepánt halva, husz ezer darab aranyról állitok ki kötvényt, vagy ha inkább tetszik, jöjjön velem két vagy három megbizott, s ezek kezébe teszem le a mit igértem.“

E szavaknál a Tizek összedugták fejöket, s halk suttogással tanácskoztak. Tanácskozásuk eredménye az lőn, hogy a husz ezer darabnál aligha többet nem ér a titok, s ezt a bakó könnyü szerrel kicsikarhatja.

„Mester a dologra!“ Szólalt meg az előbbi durva hang. (Folyt. köv.)

Szinházi csarnok.

— Romeó és Julia. —

Debreczen, jan. 22.

Kedden, a minden idő legnagyobb szellemének, a világtörténeti jelentőségüvé vált lángésznek, Shakspearenek tragoédiája **Romeó és Julia** adatott elő.

E szinidényben — a minden korszakot, népet, életviszonyt ismerő, a természethez alkalmazott értelemmel biró költőnek — Shakspearenek, — ki az emberi jellemeket, a félistenektől az elrutitott rabokig ismeré, legelőször adatott elő darabja.

Ha valamely nemzetnek nincs irodalma, izlése, szinészete, műtanja, vegye elő Shakspearet s talál benne mindezen kellékhez oly anyagot, melynek feldoldozása, nagyság tekintetében, utólérhetlen leend.

„Oly hatalmat nyert ő végtelent,
Hogy halhatlan legyen, a mit teremt."

Örömmel siettünk ez este a szinházba, remélvén, hogy nemcsak a remek darabban, hanem szinészeink játékában is gyönyörködünk. Azonban — fájdalom — csalatkozánk.

Avon hattyuját senki nálunk jobban nem tiszteli, senki darabjai előadását jobban nem óhajtja, de ha ilyen az előadás, mint a mai volt, inkább soha ne kerüljön egyetlen darabja se szinre, mert inkább ne lássuk nagy müveit, semhogy megsértsük szellemét.

Törökné (Julia) játékának minden része müvészi volt. Mély tanulmány, helyes felfogás jellemzék azt. Zöldiné, Folténviné csekély szerepeiket szintén megelégedéssel játtszották. Kunsági, az operette énekes, legjobban játszott a férfiak közzül e tragoediában. Folténvi is kielégitő volt. Toldy teljesen elejtette Romeot. Szerepét nem tudta, s e miatt oly érthetetlenségeket beszélt, minél badarabbat a szarvasi borbély sem tudna mondani. A darab egyik fénypontját, az erkélyjelenetet, melyet suttogó, szerelmes hangon kellett volna eljátszani, éktelenül elkiabálta. A midőn először találkozik Juliával s azt megcsókolja, vontatott hangon s csendesen, mert a sugóra figyelt, adta e jelenetet, pedig a leghevesebb legszenvedélyesebb hangon kellene játszani. Toldy maradjon tehetsége körében, de a cothurnust nem neki késziték. Korádi, Győri szót sem érdemelnek. Kár őket szinpadra is bocsátani ily darabokban. Lovászinak szerepéről fogalma sem volt. Ferenczi a nemes lelkü, bölcs papot játszta. Ő sem tudta, mi fán terem e szerep?! A higgadt férfiu szavait érczes hangjával eldörgé, s vagy kellett, vagy nem, szakadatlan kiabált.

Ily szinészeknek „ne nyulj hozzám virág" egy sekszpiri tragoedia előadása.

Apróság. A Duna-részvények. A börzén kérdi Salamon, Jakabot: Mit volna legjobb venni ma? — Jakab: „Dunát." Salamon nagyot néz s arcza kérdőjel: Ugyan miért? Jakab: Rohamosan emelkedik.

Kelet.

— A rabló hadjárat. —

A bocskoros oláhnak rosz napjai vannak! Oroszország visszaköveteli a román Bessarábiát s érte cserébe két akkora területet igér a Dunán tul levő török kerületből. Ez okból Bratiano miniszterelnök kijelenté, hogy inkább visszalép, semhogy Oláhország integritását feláldozza!

Bánja is azt a rabló cár!

*

Egy oroszhad Gallipoli, másik Konstantinápoly ellen nyomul, s igy a birodalom azon két pontja van fenyegetve, melyet a kalmár Anglia mindeddig védelmezett.

Hogy most mit fog tenni, az eddig nem tudatik, valamint az sem, hogy mennyi Gallipoli helyőrsége.

*

Az elkeseredés határtalan Konstantinápolyban Anlia magatartása miatt.

Server török külügyér a parlament egyik ülésén azt mondá, hogy Anglia mindég ellentállásra sarkalta Törökországot s azt a veszély pillanatában hagyja el.

*

Sulejman pasa hivatalosan sürgönyzé a portának, hogy sikerült neki keresztülvágni magát az oroszokon.

— **Pillangó januárban.** Ritkaság gyanánt fölemlitendő, hogy e hó 17-én 1 fok hőmérséglet mellett St.-Veitban Karinthiában egy tökéletes kifejlődött s maig is élő pillangót fogtak a szabadban.

UJDONSÁGOK.

* **Főtisztelető Révész Bálint ur**, a tiszántuli egyházmegye püspöke, mint a convent egyik albizottság elnöke, egy átiratban fölkérte a királyhágón tuli ref. egyházmegye püspökét, hogy egyházmegyéje szakavatottabb egyéneit szólitsa fel az egyházi szervezetre, fegyelmi szabályokra vonatkozó, indokolt tervezetek készitésére. E munkálatok a május havában Debrecenben tartandó gyülésen lennének felhasználhatók. Ezt a „Nagyvárad" irja igy.

* **A mi jó ismerősünk.** Ujházy Ede, a nemzeti szinház tagja, városunk jeles szülötte, tegnap d. e. 10 órakor tartá esküvőjét Valette Luiza k. a.-nyal. Az esküvő a pesti ref. templomban volt. Török Pál superintendens eskette a fiatal párt. Tanuk b. Podmanicky Frigyes és Nagy Imre voltak. Valette, családi nevén Klé Luiza k. a. már ujévkor visszalépett a német szinészettől, melynek igen érdemes képviselője volt. Áldást a frigyre!

* **Álarczos-bál.** Még három nap és oly sok ifju óhaja megy teljesedésbe. A farsang mulatságának ez lesz a fénye. Ehez hasonló előkészületek, még soha nem tétettek. Tudni kell, hogy az előkelőbb családokból is számosan szándékoznak részt venni e hatalmas mulatságon. Hogy is szóll csak a nóta: „A kinek most kedve nincs, Annak egy csepp esze sincs.

* **Gyászra gyász.** A legmélyebb részvéttel közöljük a következő gyászjelentést: Özv. Stenczinger Gyuláné Király Antónia, gyermekeim: Jenő, Margit és Gyula nevében is fájdalomtelt szivvel tudatjuk kedves gyermekem, illetve testvérünk **Elek** fiamnak folyó 1878. év január hó 23 kán délután 6 órakor, életének 2-dik évében, 4 heti sulyos betegsége után történt csendes kimultát. — Kis halottunk földi részei e hó 25-én délután 3 órakor, a füvészkert-utczai 2078-dik számu háznál tartandó róm. kath. egyházi rövid gyászszertás után, a szentanna-utczai sirkertben fognak örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre rokonaimat s ismerőseimet bánatos szivvel meghivom. Debreczen, 1878. január hó 24. Béke lengjen az ártatlan lélek porhüvelye felett!

* **Szabó Bandi** szombat este tartandó jutalomjátékára ujolag felhivjuk a közönség figyelmét. Oly sokszor adta tanujelét városunk közönsége, mint kell kitüntetni kedvenczeit, most bizonyára ujabban is tenni fogja, és zsufolásig megtölti a szinházat.

* **Köszönetnyilvánitás.** Br. Jósinsky Miklósné nagysága az árvaház számára 10 itcze zsirt adományozott. Fogadja kegyességeért hálás köszönetemet. Kacskovicsné.

* **A kerékgyártó ifjuság** 1878-ik február 26-án a „Bika" czimü vendéglőben tartja zártkörü tánczvigalmát. Kezdete 7 órakor. Ételek és italokról a vendéglős kezeskedik.

* **A debreczeni** iparos ifjusági önképző egylet által a folyó évi február 2-dikán tartandó zártkörü tánczvigalomra a meghivók már szétküldettek, felkérem mindazokat, kik tévedésből még nem kaptak — de reá igényt tartanak, bármely napon az egylet helyiségében este 8 órától, 9 óráig jelentkezni sziveskedjenek. Debreczen, 1878. jan. 23. Juhász József, b. b. jegyző.

* **A szülék figyelmébe.** Az oly sok dicséretes oldalról magát kitüntetett ifju tánczmester Holländer Ignácz ezután, mint a szinház tánczmestere fog müködni. Elvállal kisebb nagyobb gyermekeket a táncztanitásban kiképzésre. Táncztanitási helyisége, a szinház nagy társalgó terme. — Előjegyzések a szinházi péztárnál történhetnek. — Későbben egyes colonokat is szándékozik rendezni a már gyakorlottabb tánczosok számára, melyek bizonyosan fényesen fognak sikerülni, mert ilyen helyiséggel még egy helyi tánczmester sem rendelkezett.

* **Megnehezült az idők viharos járása**, már a nagy csapóutcza végén a „Csicsogó" körül fekvő egyik ház felett. Kidült, bedült az oldala. És a tüzfal? Merész ember lehet, a ki ott el mer menni. Vajon nem gondol-e a városi illetékes hatóság a személybiztonságra?! Tiszteljük a szépészeti bizottságot!

* **A h.-szoboszlói** egyesült ipar társulat nagy gyülését folyó évi január 7-ikén megtartván a tisztviselők megválasztattak, tiszti ügyész **Fekete Sándor** egyhangulag jogtanácsossá választatott, és ajánlott diját ismét a társulati könyvtár gyarapitására ajánlotta, melyért is a társulati elnök, a társulat nevében, mély köszönetést nyilvánitja. Kerekes Károly, elnök.

* **Irodalom.** Révész Imre „Magy. prot. egyházi és iskolai Figyelmező"-jének január havi füzete a következő változatos tartalommal jelent meg: Egyházunk sikeretlen küzdelmei a multban s a jövő zsinat felőli remények Révész Imre. Tormássy János református szuperintendens kivonatos dolgozata a pesti vallásügyi bizottság munkálataiból. Közli Hoffer Endre. Egy jelenkori német protestáns s egy hajdani magyar református tekintély rövid alaptételei az egyház alkotmányáról és a zsinatról. Egyháztörténelmi tárcza. 1. A pápai ref. egyháznak a presbyteriumot illető régi szabályai. Közli Szabó Károly. 2. Véreci Ferencz pataki első predikátor levele Lorántfi Zsuzsannához. 1644. decz. 5. Közli Szilágyi Sándor. 3. I. Rákócy György a nagy-szombati ref. templom épitésére birodalmában gyüjtést engedményez. Közli Thaly Kálmán. 4. Comarinus Gáspár és a Rákócyak. Közli Thallóczy Lajos. Egyházi krónika. Németország: A berlini egyetem rektora a tanszabadságról, Egy szabadelvü tudós a Hoszbach irányzatáról. Hofman erlangeni hittanár halála. A porosz egyházi főtanács, a lelkészeknek politikai pártokhoz való viszonyáról. Népiskolák tulterheltsége. Lelkészjelöltek hiánya. — Angolország: Az evang. szövetség angol ágának gyülése. A ritualisták egy győzelme. — Helvétzia: Tanitóképezdék Zürich kántonban. Appenzelli egyházalkotmány. Francziaország: Protestánsok a miniszteriumban. A nemzeti könyvtár. Rövid irodalmi szemle és könyvészet. Prot. egylet kiadványai. Erdelyi névkönyv. Zeyk. Négy évi gazdálkodás. stb. Történelmi tár. (Mapes XII. századi angol iró, magyar dolgokról stb.) Külföldi irodalom: Renan legujabb müve. Proctor, Unser Standpunkt stb. Weiss, Idee des Guten. Schweizer, Glaubenslehre. Flugblätter. Gustav-Adolf Verein. Schulsparkassen. Figyelmet érdemel minden protestans ember előtt Révész I epochalis czikke, mely a zsinatról szól. Melegen ajánljuk e füzeteket az olvasók figyelmébe. Előfizetési ár félévre a folytatás feltétele alatt 2 frt, egész évre 4 frt.

* **Választások.** Hadházon tiszti ügyészszé Molcsányi János debreczeni ügyvéd, V.-Pércsen jegyzővé Erőss Dániel debreczeni kataszteri hivatalnok, másodjegyzővé Csajkos Bertalan választattak.

* **Dohánybeváltási árak.** A magyar korona országaiban a dohányjövedék részére termelő és beszállitandó dohánylevelekért 1878., 1879 és 1880. évre megállapitott beváltási árak targyában a „Budapesti Közlöny" jan. 22-iki száma egy hosszabb hivatalos hirdetményt közöl, melyre ezennel felhivjuk az érdekelt gazdaközönség figyelmét. E helyen abból röviden csak a következő adatokat emeljük ki: Legfinomabb válogatott pipadohány a debreczeni beváltási állomásokból, mely finom pipadohány készitésére alkalmas: 32 frt.

* **Husárak:** megállapitva és betelentve 1878 jan. 23-tól 30-ig következők: 40 kr. Gyarmati Jánosnál morgó ut. 587 sz. a. 42 kr. Gyarmati Istvánnál varga ut. 2238 sz. a. Nagy Mihálynál csapó ut. 794 sz. a. Rácz Györgynél czegl. ut. 2599 várad ut. 2125 sz, a. Rácz Jánosnál rózsatér 6 sz. a. 44 kr. Faragó Jánosnál teleki ut. 2135 sz. a. Gyarmati Jánosnál mester ut. 1113 sz. a. Rácz Gábornál, csapó ut. 325 7 és 295 sz. a. Bözörményi Istvánnál piasz 3-ik és 4-ik szék Gyarmati Istvánnál mester ut. 1142 sz. a. Nagy Józsefnél piacz 2-ik szék 48 kr. Rácz Lajosnál rózsatér 6-ik sz. a. és végre Németi Sándornál szinte rózsatér 11 sz. alatt.

— **Ahol sok a katonatiszt.** Az „Egyesült Államok" hadserege jelenleg ugy van szerezve, kogy minden $8\frac{1}{2}$ emberre egy tiszt esik. —

— **A debreczeni piaczról.** (Hivatalos jegyzet 1877. deczember 11-éről. Egy hektoliter buza 6.52—8.78 kr, kétszeres 5.22—602. kr, rozs 4.56—4.88 kr, árpa 3.58—3.90 kr, zab 2.62—2.94 kr, uj tengeri 4.56—488 kr, köles 4.72—5.04 kr, köles kása 8.94 kr, egy zsák burgonya1.60 kr, 100 kilogr. uj szalonna 48, 49, 50 frt. 100 kiló uj háj 48. 49, 50 forint.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Pénteken jan. hó 25-én a szinház zárva.

Szombaton f. hó 26 án **Szabó Bandi jutalomjátékául** bérletszünetben **itt először** adatik:

KÉT DUDÁS EGY CSÁRDÁBAN.

Legujabb népszinmü három felvonásban.

Vasárnap f. hó 27-én

Fényes szinházi álarczos-bál

leend.

A szerkesztő nyilt postája.

— **Helybe.** Szabó Jánosnak. Gergely Antal ur ellen ön erős vádakkal lép fel. Mi nem hiszszük egyszerü állitását. Tényekből szeretünk itélni. S akkor — piaczra viszszük a „párnahuzókat." **Balázs Kálmánnak.** Mikor lehet szerencsém találkozni? Egy megbizást kellene átadnunk. **Kisujszállás.** Emlékezzetek Kun Lukács napjára! Addig is — pá! **Sumlába.** A Konstantinápolyban nevemre e hó 16-án feladott levelet ma este kaptam. Köszönöm. A többit is kérem.

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

(Szerkesztő lakása: kismesterutca 1385. sz. a.)

50 krral mint egy **eredeti sorsjegynek** árával **1000 arany** nyerhető aranyban.

Ezen, Bécs városának tanácsa által, a szegény-alap javára rendezett kisorsolás

1000, 200,) aranyat **100**, **100**) frt **200, 100. 100**) aranyb. **100, 100** ezb.

3 bécs-köztörvényhatósági sorsjegy melynek főnyereménye **200,000 frtot** képvisel, továbbá sok más mü és értéktárgyat, öszszesen:

3000 nyeremény **60,000** frt értékben.

A huzás 1878-ik évi marcius 5-én, a tanács ellenőrzése mellett, fog végbemenni.

Vidéki megrendeléseknél kéretik az összeg bérmentes beküldése és 30 krt mellékel, a sorsjegy s a huzás lajstrom bérmentes beküldhetése végett. 494. 3—10.

Az Union-Bank váltóüzlete,

Bécs, Graben 13.

Legujabb nyakfodrok (Rüsch)

Creditor és ripsz szallagok

Kész báli ruhák.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint fehér és szines tarlatánból a legujabb divat szerint ruhákat készittetek.

1 tarlatán báli ruha szaten derékkal 14—16 frtig.

1 tarlatán báli ruha atlasz derékkal 17—24 frtig.

Fehér glasse keztyü. I., 1.10, franczia miederek 50 kr. — 6 frtig.

Franczia báli virágok 60 kr. — 4 frtig darabja. Franczia báli virág garniturák 250 kr. — 15 frtig.

Virágok minden szin, finomság és mennyiségben kaphatók.

Fehér és szines tarlatán 1 vég 1.35, 1.75, 2.20 egész 3.50-ig.

Franczia báli virágok

és virág garniturák

Creplissé, moul és batist-clair szallagok minden szin és finomságban kaphatók: Női selyem nyakkendők 20 kr. — 8 frtig darabja.

Báli belépő gallérok, és legujabb legyezők.

A helybeli és vidéki n. é. közönség további becses pártfogását kérve maradtam

mély tisztelettel

Molnár Lukáts,

czeglédutcza.

Kivánatra mintákal és vidéki megrendeléseket pontosan eszközlöm.

Uszályos (Schlep) szoknyák

Szaten és organtin minden szinben.

280 szám.

ÁRJEGYZÉKE.

az „ISTVÁN" gőzmalom

készitményeinek

készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben

költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN

Ingyen zsákkal.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	25.—
„ szinte 30 kilós zacsckóval	25.30
B. szinte apró szemü	25.—
„ szinte 30 kilós zacskóval	25.30
C. Dara középszerü	23.40
„ szinte 30 kilós zacskóval	23.70
0. Királyliszt	24.20
1. Lángliszt	23.60
2. Montliszt	23.—
3. Zsemlyeliszt különös	22.20
4. „ „	21.60
5. Fehér kenyérliszt 1 ső rendü	20.60
6. szinte 2-od „	18.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső „	16.40
8. „ „ 2-od „	13.80
$8\frac{1}{2}$ Barna „ 1-ső „	11.80
9. „ „ 2-od „	11.—
10. Lábliszt	8.20
$10\frac{1}{2}$ Veres liszt	6.—
11. Finom korpa **zsákkal**	4.60
11. „ „ **zsák nélkül**	4.—
12. Durva korpa **zsákkal**	4.20
12. „ „ **zsák nélkül**	3.60
R. I. Rozsliszt 1-ső rendü	14.80
R. II. szinte 2-od „	14.20
R. III. szinte 3-ad „	12.20
R. IV. Rozskorpa zsákkal	4.80
„ „ zsák nélkül	4.20
A. K. Árpakása 00	31.—
„ szinte 0	26.—
„ szinte 1	22.—
„ szinte 2	17.—
„ szinte 3	15.—
„ Árpadara 5	20.
A. Arpa liszt 6	8.20

Debreczen, 1878. jan. 24

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85 kilo.
11. 12.	60 „
R. I.—III. számig	85 „
R. IV. V.	60 „
A. K. 00—5 számig	50 „
Árpaliszt	85 „

ORMÓS FERENCZ

norinbergi és diszáru fióküzlete Bècsből

Debreczenben, a főpiaczon, Scheer Bernát ur házában

a „BIKA" szállodával szemben.

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkek: Percusion, Lefaucheux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbőr nyergek, kantárok, izzasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkantyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyeregszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndők, táskák, toilettehez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyegek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca ezüst nyéllel, britaniaércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, eczet, olaj és vajtartók, czukorvágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrlők, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló gépek, fa, pléh, británia ércz- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britania, ércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüstből, R. Ditmár-féle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczkák, virágasztalok, sodaviz-gépek.

Toiletthez: fésük, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölniviz és illatszerek.

Báli legyezők, ékszerek, virágcsokor-tartók, legyező zsinórok.

Különbféle diszáruk vas, bronz, fa, porczellán, maché és bőrből.

Optikai cikkek: orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv és szinházi látcsövek, barometrum, hévmérők, szesz, czukor, bor, sör, eczetmérők, vizmértékek.

Férfi és gyermek kalapok és sipkák, keztyük, esőernyők, sétabotok, tajték pipák, szivar szipkák, zsebkések, pénz és szivartárczák, dohányvágó gépek. — Gyermek játékok.

Korcsolyák valódi amerikai Halifax és másféle szerkezetüek, — a legjutányosabb, határozott árak mellett.

Kocsigyártási értesités.

Van szerencsém tudomására jattatni, ugy a helybeli valamint a vidéki nagyérdemü közönségnek, miszerint atyámmal több évekig együtt folytatot

kocsigyártó üzletünktől

külön váltam és kisvárad-utczai 2116-ik számu saját házamban saját vezetésem alatt ujonnan rendeztem be kocsigyártó üzletemett.

Kaphatók vagy megrendelhetők nálam bármilynemü **kocsik, szekerek** nagyválasztékban, valamint felvállalok ócska kocsik ujjá alakitását, vagy kijavitását is és kovács kerékgyártó szóval minden e szakba vágó munkákat, czélul tüzvén ki magamelé a fentemlitett mintákat ugy izlés valamint tartóságára nézve is a legjutányosabb áron és a pontos kitüzött időre elkésziteni és pedig felelősség mellett.

A nagyérdemü közönség becses pártfogását kérve.

kész szolgája

Reke Albert

kocsigyártó.

20 1—3

100 frtot

és még többet igér egy jó hirben álló ház: ügynökök, tanitók, magán egyének és nyugdiasoknak havi mellékjövedelmül. Pályázatokat (csak német nyelven) A. B. C. 241. sz. a. továbbit Daube G. L. és társa kiadóhivatala Wien, I., Singerstrasse Nr. 8.

460 12—15

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debrecen, 1878. Nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.